

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความคิดที่ลูกมีต่องานรับใช้ของพระเจ้านั้นเรียกว่าความคิดที่บริสุทธิ์ แล้วลูกจะเป็นอิสระจากความคิดอื่นๆพวกเขาไม่ไร้ประโยชน์
- คำถาม:** คำถาม: เพื่อที่จะปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป ลูกควรเป็นอิสระจากการดึงดูดจากอะไร แม้ในขณะที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ของลูก?
- คำตอบ:** ลูกอาจจะรับใช้เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกได้ แต่ทำสิ่งนั้นด้วยสายตาทางจิตของพระเจ้า ลูกไม่ควรมีสายใยของความผูกพันยึดมั่นกับพวกเขา หากลูกมีความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใดๆบนพื้นฐานของกิเลส แล้วการกระทำที่ลูกทำจะกลายเป็นบาป ดังนั้นเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใด ๆ และปฏิบัติหน้าที่ของลูก จงเพียรพยายามให้มากที่สุดที่เป็นไปได้ที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอมชานติวันนี้ปรัชญาของความคิด ความคิดที่เป็นบาปและการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา นั่นคือปรัชญาของกรรมกรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้(ในโลกนี้)ลูกจะมีความคิดแน่นอน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถอยู่ได้โดยไม่มีความคิดแม้ชั่วขณะเดียว ลูกมีความคิดที่นี้และในยุคทองด้วยเช่นกันและในหนทางของความไม่รู้เช่นกัน แต่เมื่อลูกเข้ามาสู่หนทางของความรู้ ความคิดไม่ควรเป็นเพียงความคิดธรรมดาเพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า ดังนั้นความคิดที่ลูกมีต่อยังจะจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่ว่าความคิด มันคือการเป็น“นิรสังกัลป์”(เป็นอิสระจากความคิด) อย่างไรก็ตามความคิดที่ไร้ประโยชน์ที่ลูกมีนั้นคือความคิดใดๆที่ลูกมีเกี่ยวกับโลกยุคเหล็กและเพื่อนฝูงญาติมิตรของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นบาป เพราะด้วยความคิดเหล่านั้นที่มีการทำบาปและลูกได้รับความทุกข์จากสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีความคิดเกี่ยวกับยังกะและงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกก็จะได้รับการกล่าวขานว่าเป็น“นิรสังกัลป์”(อิสระจากความคิด) ลูกอาจมีความคิดที่บริสุทธิ์ของงานรับใช้ ดูสิบบากำลังนั่งดูแลลูกอยู่ที่นี้ พ่อแม่มีความคิดที่จะปรนนิบัติรับใช้ลูกๆของพวกเขาอย่างแน่นอน แต่ความคิดเหล่านั้นไม่ใช่ความคิดที่จะกระทำบาป อย่างไรก็ตามหากใครบางคนมีความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์บนพื้นฐานของกิเลสแล้วสิ่งนั้นจะสะสมบาปอย่างแน่นอน บาบอบอ ลูกๆว่า: ลูกอาจรับใช้เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกได้ แต่ให้ทำเช่นนั้นด้วยสายตาของพระเจ้าทางจิต ไม่ควรมีสายใยของความผูกพันยึดมั่น ลูกควรทำหน้าที่ของลูกในขณะที่เป็นอิสระแรงดึงดูดใดๆ อย่างไรก็ตามหากบางคนที่นี่ไม่สามารถตัดความสัมพันธ์ทางกรรมออกไปได้ พวกเขาก็ไม่ควรที่จะละทิ้งพระเจ้า หากลูกจับมือของท่านไว้เสมอ ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกมีกิเลสอะไรในตัวลูก หากใครบางคนมีกิเลสแม้แต่ตัวเดียวคนนั้นก็มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างแน่นอน ผู้ที่ไม่มีกิเลสจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากใครบางคนมีกิเลสใดๆจะต้องถูกลงโทษอย่างแน่นอนในขณะที่ผู้ที่ปราศจากกิเลสจะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ยกตัวอย่างเช่นมีลูกบางคนที่ไม่มีความหยาบคาย ความโกรธ ความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น พวกเขาสามารถทำงานรับใช้ได้ดีมาก สภาพของพวกเขาเต็มไปด้วยโยคะและความรู้อย่างมาก ลูกๆทุกคนจะโหวตให้คนนั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อรู้ ลูกๆก็รู้เช่นกันที่ทุกคนจะพูดว่า“คนที่ดี”ของคนที่ดี หากใครบางคนมีข้อบกพร่องผู้อื่นก็จะโหวตให้กับคนนั้นตามนั้น จงมีศรัทธาที่มั่นคงว่า: ผู้ที่มีกิเลสใดก็ตามไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ผู้ที่ปราศจากกิเลสสามารถทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับเขา ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงต้องมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือกิเลส ต้องมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือความคิดที่เป็นบาป เมื่อลูกมีความคิดในนามของพระเจ้า ลูกได้รับการกล่าวว่าเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา ในความเป็นจริงการเป็น“นิรสังกัลป์”คือสภาพที่ลูกไม่มีความคิดใดๆเลยและลูกจะอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกจากไปหลังจากชำระสะสางบัญญัติของลูกและอยู่ในสภาพที่เหนือความสุขและความทุกข์ที่นั่นเบื้องบนนั้น ลูกจะไม่มีความคิดใดๆในตอนนั้น เมื่อถึงเวลานั้นลูกอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือการกระทำทั้งสองและการกระทำที่เป็นกลาง ที่นี้ลูกจะมีความคิดอย่างแน่นอนเพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือในการชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นแน่นอนที่ลูกจะมีความคิดที่บริสุทธิ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ในยุคทองเพราะลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ ความคิดที่ไม่ใช่แค่ความคิด ในขณะที่ทำสิ่งใดลูกไม่ได้สร้างปวงกรรมใดๆ ลูกเข้าใจไหม? เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปให้แก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยเราจากบาป และดังนั้นท่านจึงสอนเราในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นลูกๆจงให้ความใส่ใจต่อตนเองให้มาก สังเกตบัญญัติกรรมของลูกต่อไป ลูกมาที่นี้เพื่อชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูก ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกมาที่นี้และเฝ้าแต่สร้างบัญญัติกรรมเพิ่มมากขึ้นและลูกจะต้องได้รับการลงโทษ การลงโทษในทรงช่วงของกรรมไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ด้วยเหตุนี้ลูก

จึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและดังนั้นลูกต้องเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวัง ลูกต้องเอาชนะความคิดที่เป็นบาปได้อย่างแน่นอน ลูกเอาชนะความคิดที่เป็นบาปได้มากแค่ไหน? ลูกคงอยู่ในสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดนั้นคืออยู่ในสภาพของการอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ได้มากแค่ไหน? ลูกสามารถรู้สิ่งนี้ได้ด้วยตัวลูกเอง ผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตนเองสามารถถามมาและบาปได้เพราะลูกคือทายาทของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาสามารถบอกลูกได้ ด้วยสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา ลูกสามารถป้องกันไม่เพียงแต่บาปของลูกเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบาปของคนอื่นๆด้วยเช่นกัน เพื่อที่ว่าคนที่มึนตึ๋นจะใดๆเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูกจะไม่มีความคิดที่ชั่วร้ายใดๆ เมื่อผู้คนไปอยู่หน้ารูปบูชาของเทพ พวกเขาก็อยู่อย่างสงบ ในทำนองเดียวกันลูกคือเทพในรูปที่แฝงตัว ไม่มีใครที่มีความคิดที่ชั่วร้ายที่มีกิเลสสามารถมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้ หากลูกยืนอยู่ที่นั่นอย่างโยคยูกต์ แม้ว่าจะมีคนที่มีตึ๋นจะใดๆด้วยความคิดเช่นนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถดูใจลูกได้ คูสิลูกๆมาที่นี้มาหาพระเจ้าเพื่อที่จะส่งเวทย์กิเลสให้กับท่าน แต่ลูกบางคนยังไม่ได้ทำการส่งเวทย์อย่างถูกต้อง โยคะของเขาไม่ได้เชื่อมโยงกับพระเจ้า ตลอดทั้งวันโยคะในสติปัญญาของเขายังคงลุ่มลึกลงคลานอยู่เรื่อยๆ นั่นคือพวกเขาไม่ได้กลับมาเป็นดวงวิญญาณ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่างพวกเขาจึงได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติของผู้อื่นที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถเต็มเต็มความรับผิดชอบในความรักของพวกเขาต่อพระเจ้าได้ นั่นคือพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิในการทำงานรับใช้เพื่อพระเจ้าได้ ผู้ที่รับงานรับใช้จากพระเจ้าแล้วก็รับใช้ผู้อื่น นั่นคือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสว่างคือลูกๆที่พุกก้า(ที่เข้ม)และลูกๆที่แท้จริงของท่าน พวกเขาได้รับสถานภาพที่สูงมาก เวลานี้พระเจ้าเองได้มาและกลายเป็นพ่อของลูก หากลูกสร้างความคิดประเภทอื่นใดเพราะไม่ตระหนักถึงจักรวาลในรูปธรรมดานั้นหมายถึงการนำไปสู่การทำลายล้าง ขณะนี้เวลาจะมาถึงเมื่อองค์แห่งความรู้ 108 จะบรรลุถึงสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของพวกเขา แต่ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลยจะทำลายตนเอง จงเข้าใจสิ่งนี้อย่างมั่นคงว่า: จานีจันนฮาร์ (ผู้ที่รู้ทุกสิ่งภายในแต่ละคน) บาบากำลังเฝ้าดูทุกสิ่งทุกอย่างของที่ทำกรรมที่ผิดอย่างลับๆในยักษ์ จากนั้นเขาก็จะสัมผัสบาป รูปที่มีตัวตนของท่านเพื่อที่จะเตือนพวกเขา ดังนั้นลูกต้องไม่ปิดบังซ่อนเร้นสิ่งใด แม้ว่าจะมีการทำผิดพลาดเกิดขึ้นด้วยการบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกจะได้รับการปกป้องในอนาคต ดังนั้นลูกๆ อยู่อย่างระมัดระวัง ลูกๆแต่ละคนก่อนอื่นใดควรเข้าใจตนเองว่า: ฉันคือใคร? ฉันคืออะไร? เมื่อลูกพูดว่า“ฉัน” นั่นไม่ได้หมายถึงร่างกาย แต่หมายถึงดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณมาจากไหน? ฉันเป็นลูกของใคร? เมื่อดวงวิญญาณรู้ว่าฉันซึ่งเป็นดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก็จะมีความสุขในการจรรโลงลูกถึงพ่อ ลูกๆจะมีประสบการณ์ของความสุขเมื่อพวกเขาได้รู้จักอาชีพหน้าที่การงานของพ่อ เมื่อเด็กยังเล็กและไม่รู้จักหน้าที่การงานของพ่อของเขาจะมีความสุขมากขนาดนั้น เมื่อเด็กโตขึ้นเขารู้ถึงอาชีพหน้าที่การงานของพ่อของเขาและดังนั้นความสุขหรือความซาบซึ้งก็เพิ่มขึ้น ดังนั้นก่อนอื่นใดจงรู้ถึงอาชีพของท่านว่าบาปคือใครและท่านอยู่ที่ไหน เมื่อลูกพูดว่าดวงวิญญาณจะหลอมรวมเข้ากับท่าน นั่นหมายความว่าดวงวิญญาณสูญสลายและดังนั้นใครจะมีความสุขในสิ่งนั้น? ลูกควรถามนักเรียนใหม่ที่มาหาลูกว่า: คุณกำลังศึกษาอะไรที่นี้? คุณจะได้รับสถานภาพอะไรจากสิ่งนี้? ผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทางโลกก็บอกลูกว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นหมอหรือวิศวกร ดังนั้นลูกควรมีศรัทธาว่าพวกเขากำลังศึกษาสิ่งนี้อย่างแท้จริง ที่นี้เช่นกันนักเรียนพูดว่านี่คือโลกแห่งความทุกข์ ซึ่งเรียกว่านรก นั่นคือโลกของปีศาจ ตรงกันข้ามคือสวรรค์ที่เรียกว่าโลกของเทพ,สวรรค์ ทุกคนรู้อย่างนี้เพราะลูกสามารถเข้าใจได้ว่านี่ไม่ใช่สวรรค์ นี่คือนรกนั่นคือโลกแห่งความทุกข์ เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่าน: โปรดพาเราไปสู่โลกแห่งบุญด้วย ลูกๆที่กำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้รู้ว่าตอนนี้บาบากำลังพาพวกเขาไปสู่โลกนั้น นักเรียนใหม่ที่มาที่นี้ควรถามคำถามกับลูกๆ พวกเขาควรเรียนรู้จากลูกๆ ลูกๆ สามารถที่จะบอกถึงอาชีพหรือหน้าที่การงานของพ่อและครูให้กับพวกเขาได้ พ่อจะไม่นั่งและยกย่องตนเอง ครูจะยกย่องตัวเขาเองหรือไม่? นักเรียนจะบอกว่าครูของเขาเป็นอย่างไร เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: นักเรียนเปิดเผยครูของเขา ลูกๆ ได้เรียนหลักสูตรนี้มาแล้วและดังนั้นเป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายให้กับคนใหม่ที่มาเรียนรู้อีก ครูที่สอนนักเรียนระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทจะสอน ABC (เอบีซี) ให้กับนักเรียนใหม่หรือไม่? นักเรียนบางคนฉลาดมากและพวกเขายังสอนผู้อื่นด้วย ครูผู้เป็นแม่ได้รับการจดจำสำหรับสิ่งนั้น เธอเป็นแม่คนแรกของศาสนาเทพและมีชื่อว่าจกัธัมบ้า มีคำยกย่องแม่มากมาย ในเบงกอล กาลิ ดุรกา สรัสวตี และลักษมี ทั้งสี่นี้ได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นอย่างมาก เราควรรู้ถึงอาชีพหรือหน้าที่การงานของทั้งสี่ท่าน ยกตัวอย่างเช่นลักษมีลักษมีเป็นเทพแห่งความมั่งคั่ง เธอได้ปกครองที่นี้และจากไป อย่างไรก็ตามชื่อกาลิ ดุรกา ฯลฯ ก็ได้ให้ไว้กับคนนี้ หากมีแม่ทั้งสี่ (เจ้าแม่ทั้งสี่) ก็ควรมีคูครองของทั้งสี่ด้วยเช่นกัน นารายณ์ของลักษมีเป็นที่รู้จักกันมาก ใครคือคูครองของกาลิ? (ชังก้า) อย่างไรก็ตามชังก้าได้แสดงให้เห็นว่าเป็นคูครองของปารวตี ปารวตีไม่ใช่กาลิ มีผู้คนมากมายที่กราบไหว้บูชากาลิ พวกเขาจดจำเจ้าแม่ได้แต่พวกเขาไม่รู้เรื่องคูครองของเธอ กาลิจะต้องมีคูครองหรือพ่อ แต่ไม่มีใครรู้อย่างนั้น ลูกต้องอธิบายว่ามีเพียงโลกเดียวนี้ซึ่งในบางช่วงเวลาก็กลายเป็นโลกแห่งความทุกข์นั่นคือนรก และโลกเดียวกันนั้นก็กลายเป็นสวรรค์หรือดินแดนสุชาวดีในยุคทอง ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองโลกนี้ในยุคทอง ไม่มีสวรรค์ใน

อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่จะมีรูปที่ละเอียดอ่อนของลักษณะและนารายณ์ ภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่ที่นั่นและดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาได้ปกครองที่นั่นและจากไป การละเล่นทั้งหมดเกิดขึ้นในโลกของร่างกายที่มีตัวตน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เป็นของโลกที่มีตัวตนเช่นกัน ไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามลูกต้องวางทุกสิ่งไว้ก่อน และก่อนอื่นใดให้สอนนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอัลฟาและเบต้า อัลฟาคือพระเจ้า ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด จนกระทั่งพวกเขาได้เข้าใจสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ไม่เช่นนั้นความรักต่อพระเจ้าของพวกเขาจะไม่ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นและพวกเขาก็จะไม่มีความสุขนั้น นี่เป็นเพราะประการแรกเมื่อพวกเขารู้จักพระเจ้าแล้วเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้ถึงหน้าที่การงานของท่านและมีความสุขเช่นนั้น ดังนั้นจึงมีความสุขในการทำความเข้าใจในประเด็นแรกนี้ พระเจ้าคือผู้ที่มีความสุขและมีความสุขปีติสุขเสมอ เราเป็นลูกของท่านและดังนั้นทำไมเราจึงไม่มีความสุขนั้น? ทำไมถึงไม่รู้สึกลึกลับของความสุข? ฉันเป็นลูกของพระเจ้า ฉันคือผู้เป็นนายที่มีความสุขตลอดไป เมื่อไม่มีความสุขนั้นก็พิสูจน์ได้ว่าลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นลูกของพระเจ้า พระเจ้ามีความสุขเสมอ แต่ฉันไม่มีความสุขเพราะฉันไม่รู้จักพ่อ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายมาก แทนที่จะฟังความรู้นี้ บางคนก็ชอบความสงบมากกว่า เพราะมีหลายคนที่ไม่สามารถรับความรู้นี้ได้ มีเวลาไม่มากนัก แม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจอัลฟาและอยู่ในความเงียบสงบ นั่นก็เป็นเรื่องที่ดีด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นแม้แต่ชั้นยาสซีก็ไปที่ภูเขาและนั่งในถ้ำในการจดจำระลึกถึงพระเจ้า ในทำนองเดียวกันถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นแสงสูงสุด ก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน แม้กระทั่งชั้นยาสซีก็สามารถอยู่อย่างปราศจากกิเลสได้โดยการจดจำระลึกถึงท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถจดจำท่านได้หากพวกเขาอยู่ที่บ้าน ความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาต่อลูกๆ ฯลฯ ของพวกเขาจะดึงรั้งพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขากลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจึงมีความสุขในสิ่งนั้น ชั้นยาสซีเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในอดีตเพื่อกลายเป็นชั้นยาสซีเช่นกันใช่ไหม? เช่นที่ตรงข้ามกับวัดดิลาลาเป็นวัดของอดีตที่ซึ่งเขาได้แสดงให้เห็นการทำปาปเอเชีย ในกิตะเช่นกันมีคำกล่าวว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด เมื่อผู้คนเหล่านั้นจากไปและมีการสละละทิ้ง พวกเขาก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เป็นสิ่งผิดที่จะเรียกผู้ครองเรือนว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าได้มาและดลใจลูกให้มีการสละละทิ้ง เราได้มีการสละละทิ้งด้วยความสุข ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ไม่มีวันอยู่อย่างมีความสุข ราชบาบางองค์ก็ละทิ้งทุกสิ่งเช่นกันและดังนั้นพวกเขาจึงได้ทั้งหมด ฯลฯ ยกตัวอย่างราชาโกปีจันต์ได้ละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นต้องที่มีความสุขแน่นอนในสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 อย่าได้กระทำการใดๆที่ไม่ถูกต้องอย่างลับๆ อย่าได้ปิดบังซ่อนเร้นสิ่งใดจากบัณฑิตา อยู่อย่างระมัดระวังมาก

2 นักเรียนแสดงให้เห็นเห็นผู้เป็นครู สอนผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกเป็นลูกของพระเจ้าที่มีความสุขเสมอ จงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยสำนึกนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นมีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่นและให้ความเอาใจใส่กับพวกเขาด้วยความตั้งใจที่จะยกระดับดวงวิญญาณแต่ละดวง การมีความรู้สึกที่สูงส่งสำหรับแต่ละดวงวิญญาณนั้นคือการมีความรู้สึกที่จะยกระดับแต่ละดวงวิญญาณ และการทำให้ดวงวิญญาณก้าวไปข้างหน้าหมายถึงการเป็นคนที่มีความคิดในเชิงบวกที่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์ของลูกและด้วยสภาพของการเป็นคนที่มีความปรารถนาดีจึงเปลี่ยนแปลงข้อบกพร่องของผู้อื่น พิจารณาความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของผู้อื่นว่าเป็นของลูกเองแทนที่จะพูดถึงเรื่องนี้และกระจายออกไป การยอมรับปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้คือการมีความเอาใจใส่ การทำให้เรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก การทำให้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้กลับมามีพลังและไม่ได้รับการแต่งตั้งแต่มีสันติจากมิตรของพวกเขา แต่การทำให้พวกเขามีความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอคือการเอาใจใส่ เพียงผู้ที่ให้ความเอาใจใส่เช่นนั้นคือผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อผู้อื่น

คติพจน์: ธรรมชาติเก่าและชั้นสการ์เก่าจบสิ้นโซดที่ได้รับผ่านการสละละทิ้ง และดังนั้นจงสละละทิ้งแม้กระทั่งสิ่งเหล่านี้